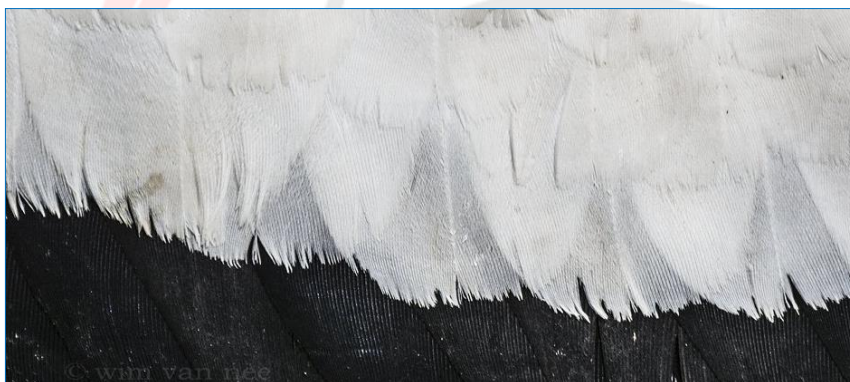

Groeien en uitvliegen

15 juni t/m 20 juli

Beleef de Lente

Broodnodig?	15 juni
We gaan scheiden	17 juni
Wie, wat, waar?	19 juni
Worteltjes	21 juni
Overgewicht	23 juni
Op stellen	24 juni
Raar, maar waar	26 juni
Windwijzer	28 juni
Warm en droog	29 juni
Geen nood, wel brandweer	1 juli
Geboorteregister Gennep	3 juli
De eerste vlucht	5 juli
Zelf doen	6 juli
De cirkel is rond	8 juli
Kom maar mee	10 juli
Route du soleil	12 juli
Het blijft leuk	13 juli
Ter leering ende vermaeck	16 juli
Nog even genieten	19 juli
Wat een mooi(e) lente weer	20 juli

Broodnodig?

15 juni, Wim van Nee

Er moet gegroeid worden en daar zijn bouwstoffen voor nodig. Pa en ma ooievaar worden door de jongen constant uitgedaagd om voedsel te brengen. In een tijdsbestek van een kleine 10 weken

neemt het gewicht van een jong toe van zo'n 100 gram tot ongeveer 4 kilo. Ze moeten 40 keer zo zwaar worden...

Dwarsstreepjes op de zwarte veren duiden op kleine storingen in de voedselvoorziening. We zien het bij bijna alle jongen.

Voor ooievaars komen die noodzakelijke bouwstoffen uit dierlijk voedsel. Wonderlijk genoeg is in het laatste filmpje te zien, dat er brood wordt gevoerd. Zijn die ooievaars nu dom bezig of is er iets anders aan de hand?

Voedzame wormen en insecten

Als de honger groot is en er is wat schaarste op de voedselmarkt, dan worden ooievaars vanzelf minder kritisch. De drang om te eten is zo groot, dat er wel eens iets anders meegenomen wordt dan voedzame wormen en insecten. Beter iets dan niets, lijkt het motto.

Lag het maar zo simpel. Voor volwassen ooievaars, die niet meer hoeven te groeien, is een stuk brood misschien niet zo'n probleem. Zij hebben voor zichzelf niet zoveel bouwstoffen meer nodig, maar voor ooievaars in de groei, bevat het te weinig bouwstoffen. Zij hebben die bouwstoffen juist heel hard nodig. Ze moeten immers 40 keer zo zwaar worden in 10 weken tijd.

Verkeerd eten

Je zou willen, dat je kon voorkomen, dat pa en ma ooievaar met het verkeerde eten thuiskomen. Er zit maar één ding op: Ze moeten er niet aan wennen. Iets specifieker geformuleerd: Men zou ooievaars niet moeten voeren.

Laten we natuurlijke processen aan de natuur overlaten. Daar hoort bij dat er betere en mindere jaren zijn en ook dat er betere en mindere plekken in het land zijn. Daar hoort ook bij dat alleen de sterkste, de best aangepaste jongen overleven en dat bij voedselschaarste de zwaksten afvallen. Dát is goed voor de soort.

terug

We gaan scheiden

17 juni, Caroline Walta

De ooievaar is een echte alleseter: zowel levend voer als (dood) aas staat op het menu. Daarom is de soort in de natuur een welkome opruimer. Maar helaas wordt menselijk afval ze vaak fataal. Wat kunnen we doen om de vogels te helpen?

Voedsel dat een ooievaar niet kan verteren, komt weer uit de maag in de vorm van braakballen. Hier horen in thuis: haren, pluis, botjes, gruis en schelpenresten uit modder langs de slootkant, keverschildjes, slakkenhuizen, enzovoort. Je kunt deze resten vinden onder of op de rand van het nest. Helaas vinden we daar ook meer en meer onnatuurlijk materiaal, zoals kunststof, plastic en rubber. Het geeft aan dat de ooievaarsouders en hun jongen dit dus eerst binnen hebben gekregen. Niet zo best.

Plastic zee

Naast de braakballen en resten in en rond het nest, wordt er onderzoek gedaan naar de maaginhoud van vogels die zijn overleden. Zo zijn er schrijnende voorbeelden van albatrossen vol plastic. Het materiaal is opgegeten door vissen, die vervolgens voedsel zijn voor de vogels. Het afval wordt ook direct door vogels aangezien voor een maaltijd. Denk eens aan de overeenkomsten tussen een drijvend boterhamzakje en een zwemmend kwalletje.

Elastieken worm

Zo denkt de ooievaar sappige regenwormen te vinden voor de opgroeiende kuikens. Alleen het blijken... (post)elastieken. We kregen deze maand een voorbeeld te zien uit Frankrijk. Het liefst plaats ik foto's van gezonde, levende ooievaars, maar ik besteed in deze blog aandacht aan juist dit overleden jong. Het helpt om stil te staan bij ons vuil, dat we vaak achteloos weggoien.

Nu wij ...

Het kost een beetje moeite, maar het is het echt nodig dat we ons afval scheiden en hergebruiken. Doe mee!

www.milieucentraal.nl/minder-afval/welk-afval-waar/

terug

Wie, wat, waar ? Waar zijn we in godsnaam?

19 juni, Leo Daanen

In de chat (Clubhuis) heeft men het vaker over de omgeving en waar ligt Beugen dan, waar die klierende ooievaars vandaan komen. Logisch dat kijkers die hier niet uit de buurt komen, zich afvragen waar zijn we nu in godsnaam. Vandaar ik even net zoals met de webcam verder uitgezoomd heb. De gele lijn is de grens met Duistland, dus Limburg is bovenin niet erg breed.

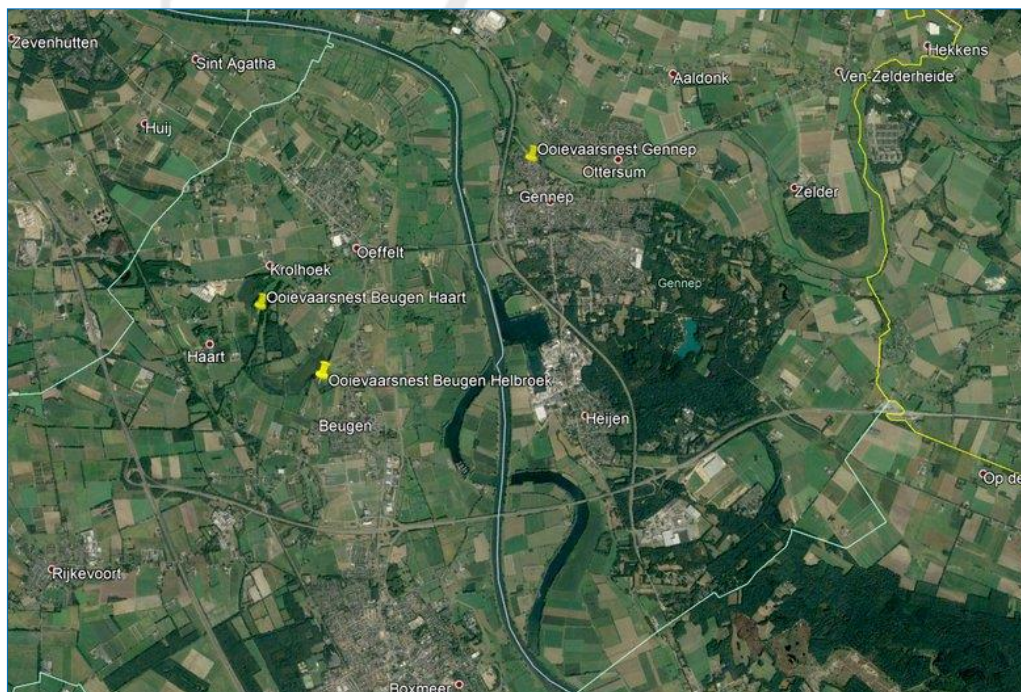

Foto Leo: Luchtfoto van Gennepe, Beugen en omgeving

Klieren in Gennepe

In Beugen hebben wij in 2007 als vereniging vogelwacht “de Maasheggen” 2 ooievaars nesten geplaatst. Nest 1 op “de Haart” en Nest 2 op “het Helbroek”. Nest 1 was in 2007 meteen het eerste jaar bezet en er is toen 1 jong grootgebracht. Al de jaren daarop is nest 2 “Helbroek” bezet geweest en zo ook dit jaar. Toen ik zag dat beide ouders al snel het nest verlieten dacht ik, dat gaat niet goed. En jawel hoor, het jong (of meerdere, maar niet gevonden) lag dood onder het nest. Ouders verlaten het nest en gaan regelmatig klieren in Gennepe, dit weten we door de ringgegevens van Beugense ooievaar af te lezen. Ook hier zijn ringgegevens handig voor !

Afstanden

De maas is de scheiding tussen Brabant en Limburg, maar het is een peulenschilletje om erheen te rijden. Maar zeker om erheen te vliegen, ja niet met een vliegtuig natuurlijk, maar als ooievaar zijnde is het een makkie. Drie vleugel slagen en je bent er al bijna haha, de afstand (in vogelvucht dus) van beiden nesten in Beugen naar Gennepe is 3,7 km. Een enkele reis dus hé, voor een retourtje dus 7,4 km en dat stelt voor een ooievaar met een spanwijdte van 2 meter niet veel voor. Zo weer wat topografie les gehad, tot volgende week maar weer.

terug

Worteltjes en kreeft

21 juni, Arda van der Lee

Als iemand een jonge ooievaar van dichtbij ziet, komt vaak de vraag wanneer de jongen net zulke mooie rode snavels en poten krijgen als de ouders. Dat duurt nog wel een jaartje. Bij jonge vogels blijft er soms eerst nog een bruine punt aan de snavel.

Bruine snavels

De oranje kleur van de snavel ontstaat door carotenoïden (gele tot roodachtige kleurstoffen) in het voedsel. Wij krijgen dat binnen door worteltjes te eten, ooievaars bijvoorbeeld uit de dekschilden van kevers die ze eten.

Amerikaanse rivierkreeft

De in Nederland steeds meer voorkomende (rode) Amerikaanse rivierkreeft draagt waarschijnlijk ook bij aan de hoeveelheid carotenoïden in het voedsel. Ooievaars (en blauwe reigers) zijn niet vies van deze kreeft. In de braakballen van ooievaars worden regelmatig restanten van kreeften gevonden. Hier bij mij in Ankeveen zie je overal skeletten van ze liggen. Ze vormen een makkelijke prooi, ook voor bv. vossen. Ze rennen namelijk niet weg, maar gaan stil staan, dreigend met hun scharen in de lucht. En als ooievaar ben je daar natuurlijk helemaal niet van onder de indruk.

Plaag

Deze kreeft is een invasieve exoot en ontwikkelt zich in sommige gebieden tot een plaag: hij vreet alles op wat in zijn buurt komt, zowel waterplanten als kleinere waterdieren. Daarbij plant hij zich in hoog tempo voort, met meerdere generaties per jaar. Daar waar deze kreeft zich eenmaal heeft gevestigd, zijn de ondergedoken waterplanten binnen een jaar of tien volledig verdwenen en zijn insecten, weekdieren en amfibieën nagenoeg uitgeroeid.

Dus hoe meer kreeften in de maag van ooievaars en andere rovers terechtkomen, hoe beter.

terug

Over gewicht

23 juni, Wim van Nee

In de afgelopen weken hebben we tijdens het ringen weer de nodige jonge ooievaars in handen gehad. We nemen dan ook altijd biometrische gegevens op: snavellengte, de lengte van poten en vleugels en gewicht. Deze maten zeggen onder andere iets over de conditie van de vogel.

De jongen groeien snel. Uit het voedsel halen ze de juiste bouwstoffen voor de opbouw van het skelet, de ontwikkeling van het lichaam en de groei van de veren. Uit het voedsel halen ze ook brandstof om te leven en bewegen. De behoefte aan bouwstoffen is enorm en het gewicht neemt in een week of zes toe tot zo'n 3,5 tot 4 kilogram. Daarna worden ze niet zo veel zwaarder meer, maar de groei gaat gestaag door. Vanaf de zevende week neemt het gewicht zelfs weer af. Zo is op een leeftijd van 9 tot 10 weken de verhouding tussen gewicht en vleugeloppervlakte ideaal om uit te kunnen vliegen. Behalve als er sprake is van...

...Overgewicht

Wanneer de oudervogels zelf natuurlijk voedsel aandragen zal er geen overgewicht ontstaan. Het kan wel ontstaan wanneer goedbedoeld wordt bijgevoerd. Verkeerd voedsel bevat gemakkelijk te weinig bouwstoffen, maar een overdaad aan brandstoffen. De jongen verbranden hiervan nog niet veel en het overschot wordt als reserves opgeslagen in het lichaam. Ook een overdaad aan voedsel leidt tot opslag van reserves, de jongen krijgen overgewicht.

Zwaar en vliegen gaat niet goed samen, een paar honderd gram maakt een groot verschil. Als ze uitvliegen maken ze een ongelukkige landing, komen ze terecht op gevaarlijke plekken of kunnen ze niet meer terugkeren op het nest.

De gevolgen laten zich raden.

terug

Op stelten

24 juni, Caroline Walta

Zie ze eens staan op het nest. De jongen krijgen al echt lange stelten. De Engelse naam voor ooievaar is niet voor niets "stork" (vertaling: "langbeen"). We nemen de poten eens onder de loep.

In de weblog "Binnenstebuiten" ([link](#)), hebben we de inwendige poot bekeken. Het bovenbeen en de knie van de poot zitten in het lichaam, vlak onder de heup. Het been dat wij uit het lijf zien steken, is het onderbeen. Wat voor ons een knie lijkt, is het enkelgewricht.

Het loopbeen daaronder zie je bij de mens weer niet: het zit verstopt in onze voet, vlak voor de tenen. Bent u er nog?

Kleur van de ooievaarspoten
(collage/foto's: Caroline
Walta voor
www.ooievaars.eu)

Bot, spieren en schubben

De meeste pootspieren zitten in het bovenbeen, het onderbeen is slechts een bot waarlangs kleine bloedvaatjes lopen, omhuld door schubben. Deze buitenkant van de poot is, net als de snavel, van keratine-achtig materiaal (dat zit ook in onze nagels).

Voetenwerk

Als een ooievaarskuiken uit het ei komt, heeft het zwarte pootjes. Na 2-3 weken kleuren die licht oranje. Bij het ringen van jongen van 4-5 weken, is goed te zien hoe de poten verkleuren van zwart, grijs naar lichtoranje. En vaak begint het bij de voeten, zoals goed te zien is op de foto in de banner.

Grijs, oranje en dan ... jawel rood

Als de jonge ooievaars op een leeftijd van 9-10 weken uitvliegen, zijn hun poten nog meer oranje gekleurd. Het proces van verkleuren verschilt per individu. Sommige houden heel lang zwart-grijze poten, andere hebben als jong al oranje stelten. In de loop van hun eerste levensjaar worden ze langzaam steeds roder.

Een volwassen ooievaar heeft rode poten, waarvan de schakering ook per vogel kan verschillen: van helder tot donkerder rood.

terug

Raar, maar waar !

26 juni, Leo Daanen

Ooievaar gestikt in paling.

Foto Geert Sas: Dode ooievaar 4405, gestikt in (te) grote paling.

Raar, maar waar helaas

Vanmorgen kreeg ik via onze onderlinge "Ooievaars" app een appje van Caroline. Het bericht had als koptekst "Ooievaar gestikt in paling". En dan klik je natuurlijk meteen op de bijgevoegde link. En jawel hoor, de Gelderlander had een berichtje binnen gekregen van Geert Sas uit Dreumel. Geert kwam tijdens zijn wandeling langs de Waal iets vreemds tegen. Er lag een dode ooievaar op de oever met een joekel van een paling in zijn bek. De ooievaar was helaas overleden, waarschijnlijk gestikt in de (te) grote paling.

Actie en wel snel!

Toen ik de foto zag schrok ik enorm, zoals jullie waarschijnlijk ook wel geschrokken zijn na het zien van de foto. Maar wat ik ook zag was dat de ooievaar nog met een oude "Lipring" (zie foto boven) geringd was. Dit zou betekenen dat het al om een oudere ooievaar gaat. Dus een snelle actie was wel nodig en belde ik dus meteen "de Gelderlander" met de vraag of zij mij in contact konden brengen met de vinder Geert Sas. En jawel hoor, Bianca Govers van de Gelderlander gaf mij het telefoonnummer en e-mail adres van Geert.

Lipring

Toen ik Geert belde, kreeg ik zijn vrouw Elly aan de telefoon, die mij direct overhandigde aan Geert. Geert had een foto gemaakt van de ooievaar en was daarna doorgewandeld. Na een uitleg over wat wij bij "STORK" doen en waarom ik graag de ring had vroeg ik of de ooievaar er nog lag en of Geert in staat was de ring te verwijderen. Geert zei onmiddellijk dan ga ik er nu meteen heen, het is maar een

paar minuten van mij vandaan. Daarna een afspraak gemaakt en in de namiddag zijn we meteen naar Dreumel gereden. Geert had de ring al mooi opgepoetst en onder het genot van een kop koffie heb ik uitgelegd hoe dat allemaal werkt met ringgegevens. Ik had thuis al ontdekt dat het om ringnummer 4405 ging en al wat gegevens opgezocht. Nadat ik deze aan Elly en Geert liet zien snapten ze exact waarom ik zo benieuwd was naar de ring en het nummer.

Reuzetrots

De ooievaar is geringd door Annemieke en Wim in Neerijnen, Heeselt (Gld) op 20-06-2000. Dit betekent dat deze ooievaar onlangs 18 jaar oud is geworden, maar het helaas niet overleefd heeft. Wel ben ik reuze trots dat ik de moeite genomen heb erheen te rijden en ondanks het trieste gebeuren, toch ook wel blij dat ik nu een oude "lipring" in mijn bezit heb. Deze stond al een poosje op mijn verlanglijstje, alhoewel ik natuurlijk liever had gehad dat deze ooievaar nu met deze ring vrij rondvlog, maar helaas is dat niet zo.

Ik wil nog heel graag Elly en Geert Sas uit Dreumel bedanken voor hun spontane vriendelijkheid en zeker ook de gastvrijheid. Maar ook Caroline bedankt voor je appje in onze groepsapp. Wat er toch allemaal in 1 dag kan gebeuren zeg !! De koffie was heerlijk trouwens Elly!!

terug

Windwijzer

28 juni 2018

Je kan aan de jongen zien uit welke richting de wind komt. De vlieg oefeningen boven het nest vinden plaats tegen de wind in. De eerste keer wegvliegen zal, net als bij een vliegtuig, tegen de wind in gaan.

De jongen maken instinctmatig gebruik van de liftkracht van de wind. Daarvoor moet de wind onder de gebogen vleugels komen. Dus staan de jongen met de kop in de wind. Als de vleugelspijeren vaart

maken, zorgt die luchtdruk aan de onderkant ervoor dat het vogellichaam de hoogte in gaat. Dat zie je prachtig bij de vlieg oefeningen, het jong hangt 'stil' boven het nest, maar gaat wel de hoogte in.

Landen

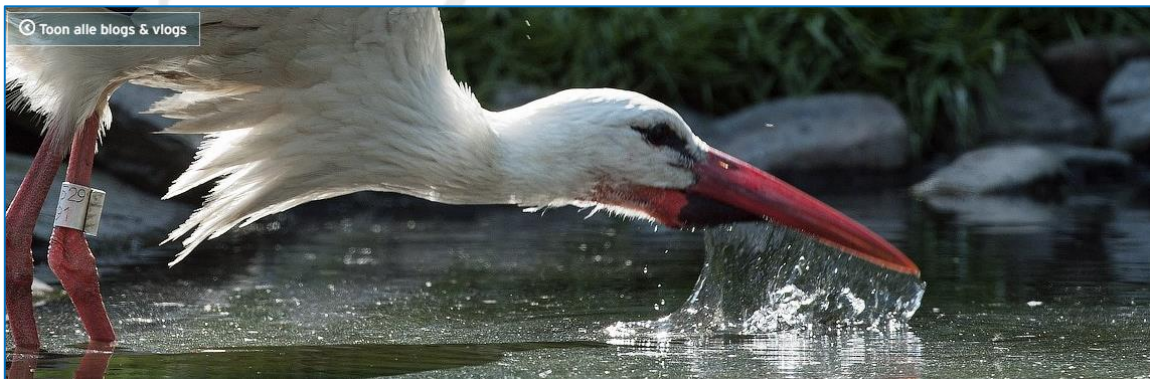
Landen tegen de wind in is ook handig, de tegenwind remt de vaart af, zodat de vogel minder doorschiet. De ouders doen dat feilloos.

Krullende slagpennen

Doordat de druk onder de vleugel groter is dan erboven, ontstaan sterke wervelingen aan de toppen van de vleugels, die voor meer luchtweerstand zorgen. Om dat nadeel te compenseren, hebben ooievaars en veel andere vogels aan hun vleugeltippen slagpennen, die tijdens het zweven worden uitgespreid en naar boven toe gekruld.

Onnodig om te zeggen dat we als mensen de vliegkunst van de vogels hebben afgekeken en dan vooral van grote vogels zoals onze ooievaars.

terug

Warm en droog

29 juni, Wim van Nee

Het water in, schaduw zoeken, drinken... wij weten wel wat we moeten doen als het heet is. Maar wat kunnen jonge ooievaars op het nest? Het water in, niet mogelijk daarboven. Schaduw zoeken, vergeet het maar. Drinken, afhankelijk van het beetje water dat pa en ma kunnen vervoeren.

Snavel open om af te koelen, de kleine lekker in de schaduw. Gewitte poten. Kadaver van een jonge eend als voedsel

Als zweet verdamppt, dan onttrekt dat warmte aan de huid. Maar ooievaars zweten niet, dat trucje om af te koelen valt af. Toch kunnen ze wel vocht verdampen. Gewoon met open snavel ademen, net als een hond. De tong uit de bek gaat niet, daarvoor is het tongetje toch echt te klein, maar afkoeling is wel mogelijk. Een tweede plek om vocht te verdampen weten jullie, er is al eerder over geschreven. Ooievaars poepen bewust over hun poten. De dunne ontlasting verdamppt en dat onttrekt warmte aan de poten. Bovendien worden de poten op deze manier gewit, wat ook weer de warmte van de zon een beetje buiten houdt. Als het nog past, dan kan pa of ma als parasol dienen, maar met de afmetingen die de jongen nu hebben, is dat al bijna niet meer mogelijk.

Minder voedsel beschikbaar

Aanhoudende warmte heeft invloed op het voedselaanbod. Op veel plekken wordt intensief gemaaid en het korte gras biedt geen voedsel meer. De weilanden worden droger, de grond wordt harder en de wormen zitten diep. Weidevogels komen met hun snavels de grond niet meer in en veel jonge grutto's verhongeren.

Ooievaars zijn wel iets veelzijdiger in hun voedselpatroon, maar ook voor hen wordt het lastig. De jongen bedelen en zijn nog steeds volledig afhankelijk van wat de oudervogels kunnen vinden. En dat dat vreemde dingen kunnen zijn, hebben jullie in de blog van Leo kunnen lezen. Ook oneetbare zaken en kadavers worden meegenomen en gevoerd. De jongen nemen hierdoor in gewicht iets af, wat uiteindelijk wel weer een positief effect heeft op het uitvliegen. Toch wordt het een beetje spannend, als de warmte en droogte lang aanhouden.

Hopelijk vliegen onze twee prachtige jongen gezond en wel uit.
Nog een week ... ergens tussen 4 en 11 juli.
Moet lukken.

terug

Geen nood, wel brandweer

1 juli, Caroline Walta

"Om de jonge ooievaars na het uitvliegen te kunnen volgen, krijgt een aantal een ring om de poot." Drie jaar geleden stond ik met deze uitleg op het plein van de brandweerkazerne. Eigenlijk meer omdat ik voor het blok was gezet, het werd een bezoek met grote gevolgen. In deze blog neem ik jullie mee naar Den Haag. De ooievaar is het wapen van de stad, maar eigenlijk weten we nog niet zoveel over het leven van de soort in deze omgeving. Sinds 2011 probeer ik meer kennis op te doen over de "stadse" ooievaar.

Alle seizoenen...

bekijk ik de ooievaars. Ik zie ze samenscholen de winter en jongen krijgen in de lente. Ik zie ze in de zomer uitvliegen, verongelukken, sterven, herstellen en na de herfst wel of niet meer terug. Ik luister en hoor opmerkingen van "blij dat ze er zijn" tot "het is een plaag." Ik krijg vragen van "mag ik hier een nestpaal neerzetten?" tot "haal die ellendige takken van mijn schoorsteen!"

Ringen op grote hoogte

Als aanvulling op het kijken en luisteren, ringen we een deel van de jonge ooievaars om te volgen hoe het ze na het uitvliegen vergaat. De meeste nesten liggen hier hoog: op flatgebouwen en daar dan weer de schoorsteen van. Om die plekken te bereiken, werk ik samen met mijn collega vrijwilliger van de Haagse Vogelbescherming, die professioneel klimmer is. Toen we begonnen met het ringen in 2012, lieten we de onbereikbaar hoge nesten voor wat het is.

Durf te vragen

Juni 2015: na zo'n "nee, dit gaat 'm niet worden"-moment, gaf de klimmer me een lift naar huis en reden we - door het nemen van een verkeerde afslag - langs de brandweerkazerne. Daar zag ik zo'n stoere hoogwerkerwagen staan en zei ik voor de grap: "die moeten we hebben!". Vervolgens zette de klimmer me af op het plein van de kazerne. Ik stap uit en loop aarzelend richting de brandweelieden. Ze zien me aankomen. Letterlijk en figuurlijk.

Razend

Deze mensen wagen hun leven in noodgevallen en ik ga ze nu iets vertellen over ooievaarskuikens. Ik word vriendelijk begroet en dat was het dan. Denk ik. Een moment later zit ik in de kantine met de brandweermannen aan de siroop. Ze zijn razend... benieuwd. Het blijkt dat de hulpverleners graag op andere plekken willen oefenen dan alleen op het voorplein van de kazerne.

In de goot

Juni 2018: zoals voorgaande jaren wil de brandweer weer meewerken. Er zijn een paar collega's van een andere kazerne, die met de hoogwerker willen oefenen. Bij de locatie in Wassenaar gaan we maar liefst 23 meter hoog. Het blijkt dat er een stuk versiering van de gevel afgebroken in de goot ligt. Het komt goed uit dat we die kunnen meenemen, voordat het naar beneden valt. Op het bordes van de entree.

Een beroep van uitersten

Als ik aankom op de locatie bij het nest in Leidschendam, trainen de mannen met een brancard. Of ik op die manier naar boven wil, grappen ze. Als de jonge ooievaars tijdens het ringen zo dichtbij op de grond liggen, zijn we allemaal onder de indruk van het bijzondere tafereel. Ik zie nu zoveel meer dan die stoere hulpverleners. Ze stellen vragen over de vogels en maken foto's: "dit zullen mijn kinderen écht gaaf vinden om te zien."

Direct na het ringen klinkt er een noodoproep uit de portofoons en rijdt de brandweerwagen met zwaailicht en sirene het terrein af. Ik hoop dat het niets ernstigs is en de hulpverleners veilig en met alleen maar mooie verhalen thuiskomen.

terug

Geboorteregister Gennep

3 juli, Leo Daanen

Hoe ziet het geboorte register van Gennep eruit ??

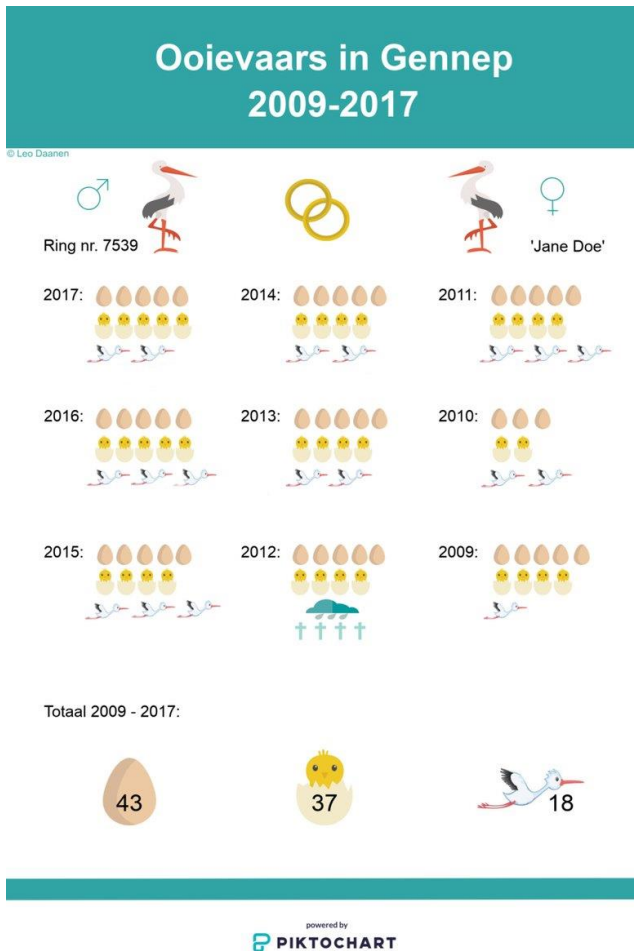
Deze blog had ik vorige week al beloofd, maar daar kwam de snelle kersverse story van de ooievaar met Paling tussendoor, dus nu eindelijk mijn eerder beloofde blog.

De Gemeente Gennep wilde wel eens een overzicht zien, van wat er in Gennep zoal geboren is in alle jaren. Nee niet hoeveel baby's, maar dit keer hoeveel ooievaars die de baby'tjes komen brengen haha. Ik heb alles nagezocht en op papier gezet en het gehele overzicht met de digitale postduif naar Gennep gestuurd.

Legbatterij

Jeetje zeg, ik schrok er zelf van, moet je nou eens kijken wat "onze" Pa al op de wereld heeft gezet. Ja want onze Pa (7539) is al vanaf 2008 in Gennep. Hij heeft wel meerdere vrouwtjes versleten, maar blijft Gennep toch wel erg trouw moet ik zeggen. Vandaar ze ook vaak zeggen: Een ooievaar is meer nesttrouw dan Partner trouw en zie hier. 43 eieren in die jaren, het lijkt wel een legbatterij met kippen haha. 37 kuikens geboren, nou zoveel nageslacht heb ik in ieder geval (gelukkig) niet. 18 uitgevlogen kuikens (ikke maar 2 ;-). En in 2008 was Pa er ook al, maar daar had ik geen gegevens van

Digitale postduif

Tsja en toen ik in excel alle gegevens met de digitale postduif naar Gennepe gestuurd had, zat een poosje later die digitale postduif weer bij mij. De duif had deze ontzettend leuke "Pictochart bij zich, waar ik reuze blij mee ben. Want wat is dit leuk opgezet zeg, dat durf ik wel voor jullie allemaal te zeggen. Want ik denk dat jullie allen het hier wel me eens zijn. Alleen die kuikentjes in de halve dop en dan die uitgevlogen kuikens, super leuk gedaan zeg. Als ik dan mijn Excel sheet erlangs leg, weet ik wel welke jullie de mooiste vinden haha.

Pictochart: Barbara en Liesbeth

In 2012 zijn door langdurige regenval en toen nog een niet zo goed water doorlatend nest, alle 4 de kuikens dood gegaan.

Het is, mede door mijn aangeleverde gegevens, een heel mooi overzicht van het geboorte register op een schoorsteen in Gennepe en wel op het 400 jaar oude Stadhuis. Ook is goed te zien hoeveel eieren er gelegd werden, hoeveel kuikens daar uit kwamen en dan uiteindelijk hoeveel er uitvlogen. Met dank aan de Gemeente Gennepe, voor de gastvrijheid, maar ook aan Barbara en Liesbeth natuurlijk voor de Pictochart, helemaal super.

Ohh ja en "Jane Doe" is een term die vaker gebruikt wordt voor een vrouwelijk anoniem persoon! Ma is niet geringd, dus vandaar dat Barbara deze term bedacht en gebruikte. Leuk he?

terug

De eerste vlucht

5 juli, Arda van der Lee

Hoe mooi is het om de eerste vlucht van het jong mee te beleven. Nu de camera weer uitgezoomd is, zie je hem regelmatig door het beeld vliegen. Aan het andere jong zie je dat er rondjes worden gevlogen, hij draait mee op het nest om de kunst af te kijken.

nest
hoogspannings
mast Foto
TenneT

Het maakt nogal wat uit waar je als ooievaarsjong uit het ei kruipt; in een vrijstaand nest of in een nest in een 'flat'. Onze jongen groeien op in een vrijstaand 'huis': heel handig bij de eerste vliegavonturen. Het nest torent hoog boven de omgeving uit, er is niets waar je als jonge ooievaar omheen moet laveren om op te stijgen of om weer veilig te landen. Voor veel jongen op paalnesten geldt dat ook.

Ooievaarsflat

Maar je zal maar uit het ei gekropen zijn in één van de nesten op de hoogspanningsmast bij Lelystad. Hebben je ouders één van de bovenste nesten betrokken, dan gaat het allemaal nog wel. Je hoeft alleen maar op te passen dat je niet tegen één van de draden vliegt die zo hinderlijk vlak langs het nest lopen. Maar ben je geboren in een tussenwoning in deze ooievaarsflat, dan moet je echt op je tellen passen. Er zitten allerlei stalen buizen in de weg voordat je het luchtruim kunt kiezen. En als je weer wilt landen, knal je daar zomaar hard tegen aan. Wonder boven wonder lukt het de jongen toch bijna altijd om ook van deze nesten veilig weg te vliegen.

Maar nu eerst nog ons tweede jong zien uitvliegen, morgen misschien?

terug

Zelf doen

6 juli, Wim van Nee

Eén op de wieken, de ander bijna, dat voelt als het naderende einde van het broedseizoen. Met weemoed, want wat hebben we veel mooie en nieuwe dingen gezien. Maar er komt nog meer moois. Wat kunnen we nog verwachten?

Veertje scheef.
Vergelijking jonge en volwassen ooievaar in vlucht.
(samengestelde foto)

Uitgevlogen jongen worden snel zelfstandig. Dat is ook hard nodig, want ze hebben een flinke reis voor de boeg. Er moet in korte tijd nog veel geleerd worden, bijvoorbeeld helemaal zelfstandig voor je eten zorgen. Op het nest hebben ze kennis gemaakt met dat wat eetbaar is, nu leren ze waar ze het zelf kunnen vinden. Hun instinct helpt daarbij. Ook letten ze goed op waar soortgenoten zich ophouden. Dat kan een aanwijzing zijn voor voedsel.

In het veld herkennen de nestgenoten elkaar niet echt als familie. Bedelen en gevoerd worden gebeurt op de thuisbasis: het nest. Vandaar dat ze er vaak terugkomen. De uitstapjes die de jongen maken, duren wel steeds langer, dus de kans om op het nest een hap mee te pikken, wordt steeds kleiner. Maar dat geeft niet, ze vliegen nu zelf en zorgen steeds makkelijker voor hun eigen eten. Ook voor de overnachting komen ze terug op het nest. De komende weken blijft het de centrale plek in het leven van onze ooievaarsfamilie.

Er worden ook de nodige vlieguren gemaakt, want over een week of vier zijn ze klaar zijn voor de grote reis. Als in augustus de omstandigheden gunstig zijn, dan zijn ze zomaar ineens vertrokken. Een reis van een kleine 5000 kilometer wordt afgelegd, tenminste als ze doorvliegen naar West-Afrika. Daar moet dus goed voor getraind worden.

Op de foto ziet u een jonge (links) en een volwassen ooievaar in de vlucht. Let eens goed op het verschil, vooral van de vleugels. De volwassen vogel heeft meer vleugeloppervlakte en zweeft daardoor net iets makkelijker. Ook de vliegervaring speelt een rol. De jongen doen daardoor langer over de reis dan de ouden en daarom vertrekken ze eerder. Ze zoeken zelf uit welke route ze gaan volgen, daarvoor hebben ze pa en ma niet nodig. Ze doen het helemaal zelf.

Wilt u meer lezen over de trek, kijk dan op de website van STORK bij:
Trekroutes en Veelgestelde vragen over trek

terug

De cirkel is rond

8 juli, Caroline Walta

Op een winterse februaridag help ik mee bij het vervangen van een oud ooievaarsnest. Van een vervallen mand, naar een solide rvs-constructie die de schoorsteen vrijhoudt en bij onderhoud tijdelijk kan worden verwijderd. Op een zomerse julidag zie ik de ooievaarsjongen, klaar voor hun eerste vlucht.

Sneeuwen, dat doet het als we in maart starten met Beleef de Lente. In Duitsland liggen de ooievaars in een wit nest. April doet wat 'ie wil en de winterjas kan voorlopig niet in de kast. De ooievaars die nog op trek zijn, stranden massaal in Bulgarije. Letterlijk bevroren staan ze in de velden en langs de bermen.

In weer en wind zit ons Gennep paar te broeden. We zien ze in stortbuien van hagel en nachtelijk onweer. Met Pasen lopen we nog steeds in de winterjas. In mei leggen alle vogels een ei, maar de ooievaar is er altijd vroeg bij en wij verwelkomen het eerste kuiken.

Dankzij de camera en de mogelijkheid op het nest in te zoomen, kunnen we het van dichtbij volgen: een reeks ooievaartjes die uit het ei piepen. We hopen dat ze allemaal groot worden, terwijl we weten dat niet alle kuuks het gaan redden. Op onze beeldschermen krijgen we ook die kant van de natuur te zien.

Pa en ma kunnen twee jongen van voldoende voedsel voorzien. Kluwen regenwormen, met wat slome kikkers ertussen. Nu en dan een mol of ondefinieerbare grote hap. In ieder geval een dosis eiwitten om flink van te groeien. En dat doen ze. De jongen verruilen hun donspak voor veren en ze oefenen met staan op die lange stelten. In juni krijgen ze een ring om de poot. Zo kunnen we ze blijven volgen als ze niet meer voor de camera staan.

Dat moment is nu gekomen, de kuuks zijn klaar om de wijde wereld in te trekken. Van hun eerste vluchten zijn weer prachtige clips gemaakt. Het blijft bijzonder hoe we met Beleef de Lente een kijkje krijgen in het leven van de ooievaars. De camera's blijven nog tot eind juli open, maar ik neem met deze blog alvast afscheid. De cirkel is rond.

Dank u wel voor het volgen van de ooievaar, voor het meekijken, meelesen en meeleven. Voor alle warme woorden en aangeklikte hartjes. Het STORK-team (ja nog even... allemaal vrijwilligers) is het hele jaar actief en u kunt ons blijven volgen op www.ooievaars.eu.

Tot ziens!

terug

Kom maar mee

10 juli, Leo Daanen

Ja kom maar, dan neem ik jullie heel even mee naar de poel in het Niersdal.

De poel

Wat jullie zien op de webcam is het weiland achter de Niers, maar wat jullie niet zien is de Poel. Deze ligt een stuk verder naar links in het weiland. Op de grote foto (Header) zie je hoe de poel ingedroogd is tot nog een klein plasje water. Het zand wat je hier ziet, is normaal gesproken allemaal water, maar je ziet de natte oever om het water dagelijks kleiner worden, zo ook het plasje wat er nog over is.

Foto Leo: Collage de jonge ooievaars bij de poel, later samen lunchen met Pa

Even voor jullie naar Gennepe

Ik hoor en zie vaak vragen in het clubhuis (chat) waar is die poel eigenlijk en kunnen we de camera niet draaien en inzoomen op de poel? Nee de poel is te ver weg van de webcam en inzoomen kan en mag wegens de privacy ook niet, dus helaas. Maar als jullie niet naar de poel kunnen kijken, dan ga ik toch even voor jullie naar Gennepe naar de poel. Dus virtueel neem ik jullie ook even mee oké !!

Foerageren

Eerst thuis even snel op BdL kijken en ja hoor ze zijn van het nest, dus zitten ze bij de poel. Snel fotocamera, grote lens, extra accu en als ik in Gennepe aankom staat er een op het nest en de ander op de schoorsteen aan de andere kant. Grrrrrr, dat heb ik nou weer, sta ik hier en zij daar Pffffff. Maar na enkele foto's bij en op het nest gemaakt te hebben, vliegt er eentje weg, even later de ander ook, maar die cirkelt een rondje en gaat weer terug op het nest. Ik besluit om naar de poel te rijden

en eentje staat er dus al, de ander kwam gelukkig ook aanvliegen. En zoals jullie zien op de foto boven en de bovenste foto in de collage foerageren ze in en rondom de poel. Althans wat er nog van over is.

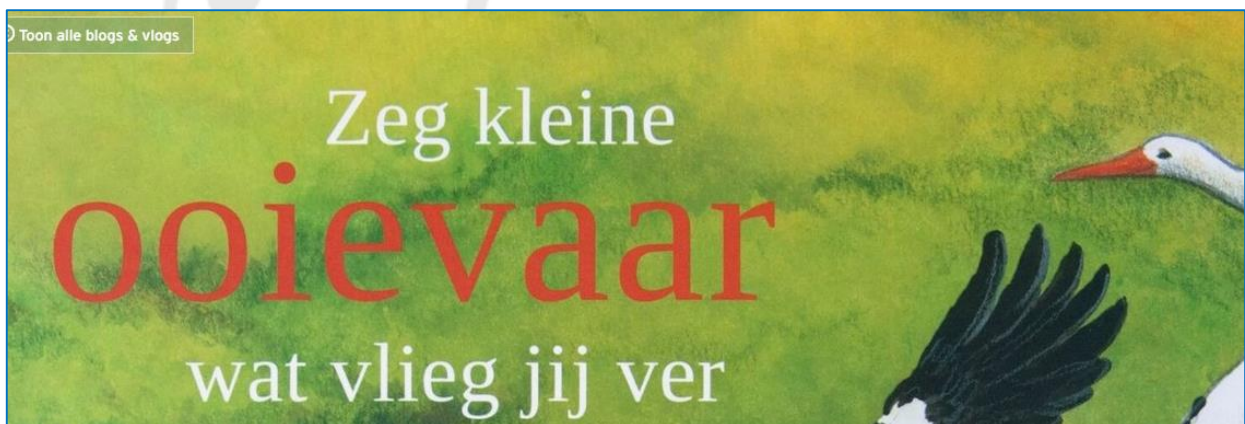
Wel wennen zeg!

Op foto 2 in de collage zien jullie beide ootjes weer opvliegen. Een stel kraaien die ook aan de rand van de poel liepen vlogen met groot kabaal op. Dat is wel effe wennen zeg, dus ook de geschrokken ooievaars gingen op de wieken. Nee niet de wieken van de molen haha, maar gelukkig na een rondje landde ze weer bij de poel. Heerlijk door de blubber pikkend naar wat eetbaar klein spul.

Sneller dan ik

Dan hoor ik in een keer de jongen piepen, dit is een geluid dat ze maken met bedelen om wat te eten te krijgen. Ik kijk rond en jawel een stuk verderop komt Pa aangevlogen. Jeetje denk ik nog, die zijn nog sneller dan ik, want wat zien zij dat snel zeg. Pa landde een stukje verderop, dus hup beide kuikens letterlijk en figuurlijk in de sokken en rennend naar Pa. Ja beide hebben ze nu witte kniekousen aan met daar overheen nog zwarte lage sokken ;-). Piepend en wapperend met de vleugels op de sokken naar Pa en ja hoor dat bedelen werd beloond met een heerlijke lunch in het Niersdal. Dus zoals ik eerder in de chat al zei, wordt niet alleen op het nest gevoerd, maar ook ter plaatse.

terug

Route du soleil

12 juli, Arda van der Lee

Komende weken gaan veel van ons naar het zuiden. Zo rond eind augustus gevolgd door onze jonge ooievaars. In principe gaan alle gezonde jonge ooievaars het eerste jaar op trek, in grote groepen, zonder dat er oudere ooievaars bij zijn. Deze drang ligt nog steeds opgeslagen in hun genen.

Copyright STORK

Hun overwinteringsgebieden liggen in Zuid-Europa en West-Afrika. Het lijkt erop dat een deel van de vogels onderweg bij ooievaarsstations of bij andere introductieprojecten blijft hangen. Ook zijn Spaanse vuilnisbelten in de winter in trek bij onze ooievaars. De ooievaars die Afrika bereiken, overwinteren in West-Afrika, ten zuiden van de Sahara, met name in het stroomgebied van de Niger.

Kent u het prentenboek: Zeg kleine ooievaar, wat vlieg je ver? Leuk om (voor) te lezen.

Oost of west?

Tegenwoordig volgen ze de westelijke route via Gibraltar. Daar maken ze met behulp van thermiek de oversteek naar Afrika. Vroeger werd de oostelijke route gevolgd en sommige ooievaars staken zelfs via Italië de Middellandse Zee over. Dit weten we dankzij terugmeldingen van geringde ooievaars. Op onze website is met de gegevens van

100 jaar ringonderzoek de verschuiving van de trekroute mooi in beeld gebracht.

Gaat 'ie wel of gaat 'ie niet?

Volwassen ooievaars zijn behoorlijk opportunistisch en maken gebruik van makkelijk te vinden voedsel, bijvoorbeeld bij particulieren, in dierentuinen en bij ooievaarsstations. In zachte winters kunnen ooievaars zelf redelijk gemakkelijk voedsel bemachtigen.

Er zijn ooievaars die in de zomer gebruik maken van plekken waar wordt bijgevoerd en wel op trek gaan. Er zijn er ook die in de broedperiode onafhankelijk zijn van bijvoeren en vervolgens in Nederland overwinteren. Er zijn zelfs ooievaars die het ene jaar wel op trek gaan en het andere jaar niet. Waar ooievaars de 'keus' op baseren om wel of niet op trek te gaan, is niet bekend. Het heeft ongetwijfeld iets met het voedselaanbod te maken, maar er zijn vast ook andere factoren in het spel.

terug

In deze rubriek bericht Sovon over achtergronden van nieuwe projecten of worden resultaten van lopende projecten gepresenteerd. Omdat het de resultaten betreft van lopend onderzoek kunnen de resultaten voorlopig van aard zijn.

Voor meer informatie over projecten van Sovon zie www.sovon.nl

Trends in broedprestaties van

Nederlandse Ooievaars

Het blijft leuk ...

13 juli, Wim van Nee

Soms denk je dat het ooievaarsseizoen bijna klaar is, maar dan komt er weer allerlei leuks voorbij.

Bijvoorbeeld Leo's weblog van afgelopen week. Het is niet echt gebruikelijk dat jonge ooievaars en hun ouders in het veld samen optrekken. Meestal zijn er meer ooievaars bij en dan gaan ze allemaal hun eigen gangetje. Maar als er geen vreemden bij zijn, dan opeens blijkt dat de gezinsleden elkaar wel in de gaten hebben. De jongen laten zich zelfs voeren. Dank voor deze inkijk Leo!

Wit-Rusland

Arda heeft uitgebreid uitleg gegeven over de trek en trekroutes. Daaruit hebben we onder andere geleerd, dat onze ooievaars de westelijk trekroute volgen. Caroline tipte ons met een mooie melding van een ooievaar uit Wit-Rusland, één die hoort bij de oostelijke populatie. Hij werd teruggezien in Zuid-Afrika, een afstand van meer dan 9000 kilometer! Het geeft weer mooi aan dat het Oost-Europese deel van de ooievaars, aanzienlijk verder moet reizen.

Braakbal

Gisteren kregen we van een nesteigenaar uit Beilen een paar bijzondere braakballen toegestuurd. In één ervan zat een poot van een kip ... u weet wel, zo'n plastic piekip waar baasjes hun honden mee vermaken. Verder zat er een onduidelijk stuk rubber in en een postelastiek. In een andere braakbal was een tentelastiek zichtbaar.

Artikel

Dan aandacht voor een interessant ooievaarsartikel.

Al sinds het begin van het ooievaarsproject in 1969, worden broedgegevens bijgehouden. Het gaat onder andere over aantallen eieren, jongen en uitgevlogen jongen. Aanvankelijk stond dit allemaal op kleine kaartjes genoteerd in een kaartenbak, later op A4 in multomappen en uiteindelijk is alles gedigitaliseerd. Sinds een jaar of vijf maken we voor het melden van gegevens gebruik van het programma Nestkaart Ooievaar. Daarmee komen de gegevens rechtstreeks in de database terecht en zijn ze direct beschikbaar voor onderzoek.

We waren natuurlijk razend benieuwd naar wat je te weten zou kunnen komen als je met deze oude gegevens zou kunnen rekenen. Het goede nieuws is dat afgelopen jaar ook alle historische gegevens zijn ingelezen in Nestkaart Ooievaar. De gegevens over een periode van bijna 50 jaar zijn nu toegankelijk! Sovon is in de gegevens gedoken en heeft in samenwerking met STORK er een artikel over geschreven, dat binnenkort in Limosa verschijnt. Er is veel interessants naar boven gekomen, veel te veel om in deze weblog te kunnen beschrijven, maar we willen u het artikel niet onthouden. Op de website van STORK kunt u het alvast lezen. We willen iedereen die eraan heeft meegewerkt door gegevens te melden, nu of in de afgelopen 50 jaar, enorm bedanken!

Nestkaart Ooievaar

Bent u na het lezen nog meer geboeid geraakt, ga dan zelf ook melden met Nestkaart Ooievaar. Iedereen kan meedoen, u hoeft niet zelf een ooievaarsnest te hebben. Het is niet alleen leuk, u draagt ook nog bij aan onderzoek aan het wel en wee van de Nederlandse ooievaarspopulatie.

Nestkaart Ooievaar, van harte aanbevolen!

[terug](#)

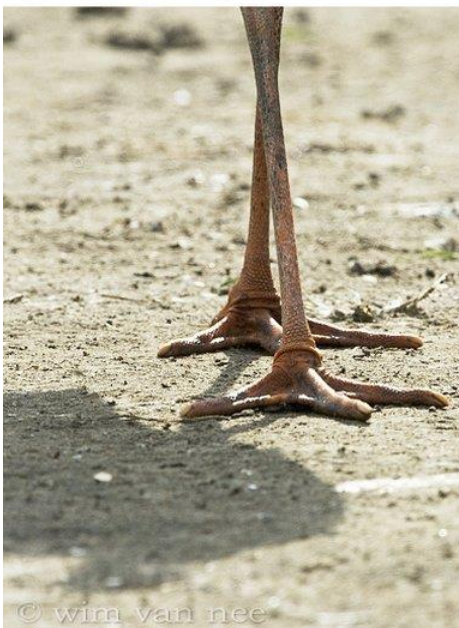
Toon alle blogs & vlogs

Ter leering ende vermaeck

16 juli, Wim van Nee

Vijf maanden lang hebben we als webloggers samen met jullie het ooievaarspaar gevolgd. Er komt nog een maandje bij voordat het definitieve vertrek van de jongen een feit is. Ongekend, maar zo lang duurt een ooievaarsbroedseizoen. Zoals bij zoveel dingen, zit er ook een eind aan wat ooit begon.

© wim van nee

De laatste

Ik geef jullie mijn laatste weblog van dit broedseizoen. Met gemengde gevoelens, want dit seizoen lijkt nog een staartje te krijgen. Het is de droogte die zijn tol gaat eisen.

Bij de verschillende opvangplekken voor ooievaars worden sterk vermagerde jongen binnengebracht door nesteigenaren, bezorgde vogelvrienden en dierenambulances. Voedsel is bijna onbereikbaar geworden. Ooievaars zoeken elkaar op en ze lijken al te groeperen voor de trek. Toch is dat nog niet zover. Ze zoeken eerder steun bij elkaar, want waar andere ooievaars lopen, is wellicht nog iets eetbaars te vinden.

Wat snakt de natuur naar regen.

De titel lijkt nu wat raar. *Vermaeck* is in dit verband niet van toepassing op al die dieren die het nu moeilijk hebben. Maar terugkijkend op het hele seizoen kunnen we zeker zeggen dat we ons vermaakt hebben met onze hoofdrolspelers. Ze hebben ons weer mee laten kijken met hun gezinsleven. We hebben weer gezien dat er altijd veel overeenkomsten zijn met eerdere broedseizoenen, maar ook dat geen broedseizoen hetzelfde is. En vanuit het landelijke oogpunt, dat geen broedgeval hetzelfde is.

Voor mij na bijna 30 ooievaarsjaren nog steeds *ter leering...*

... ende vermaeck, want het blijft boeien.

Allemaal bedankt voor jullie meeleven met het inmiddels een klein beetje beroemde ooievaarspaar in Gennepe.

Ik wens jullie een heel goede zomer toe en we horen vast weer van elkaar in broedseizoen 2019.

terug

Nog even genieten

19 juli, Arda van der Lee

Hoe mooi is het om de jongen in actie te zien, van ver aankomen vliegend. En ze af en toe in de verte te zien rondstappen.

Onze technici hebben dat maar weer mooi geregeld. Inzoomen als de eieren uitkomen, weer wat uitzoomen als de jongen groter en groter worden om hun eerste vlieg pogingen in beeld te brengen. En dan zo uitgezoomd, dat we met wat fantasie met de ooievaars mee kunnen vliegen. In gedachten vlieg ik mee met onze ooievaars. Zweef ik met hen mee op een thermiekbel richting het zuiden.

Tot ziens

Hopelijk keren onze jongen na enkele jaren terug naar het gebied waar ze uit het ei zijn gekomen, om zelf voor nageslacht te zorgen.

Zo mijmerend schrijf ik mijn laatste weblog voor dit jaar. Het was weer een mooi seizoen, met spannende, trieste en mooie momenten. Ik heb, net als velen van u, genoten van het meekijken in de nesten, vooral natuurlijk van het wel en wee op 'ons' nest. Kijkt u volgend jaar ook weer mee?

Een fijne zomer, en zweef, starend naar de lucht op een mooie zomerse dag, in gedachten mee met ons stoere tweetal!

terug

Wat een mooi(e) Lente weer !

20 juli, Leo Daanen

Dit kun je op twee manieren opvatten: het was inderdaad mooi Lenteweer, maar het was ook een mooie Beleef de Lente weer.

Foto Leo: Het mooie 400 jaar oude Stadhuis, met de gezellige terrassen en uitzicht op het BdL ooievaars nest.

Ups-and-downs

Caroline, Wim en Arda zijn mij al voor geweest met het afsluiten van Beleef de Lente 2018, door hun leuke en informatieve laatste blog te plaatsen. Aan mij de eer om ook mijn laatste blog te plaatsen en het bloggen volledig af te sluiten.

Ik zal het nu even in een andere context plaatsen: wat was het weer een mooie (Beleef de) Lente dit jaar. En wat ook mijn voorgangers al zeiden: met ups and downs. Zoals het nakomertje wat al snel liet merken dat deze niet met de rest meekon en dood in de petunia's achterbleef. Daarna het bizarre overlijden van kuuk twee, die notabene overleed door verstikking in eigen braakbal. Beide zijn eervol begraven in het Niersdal. Dan nog de diverse aanvallen van vreemdelingen, die op een correcte manier door Pa of Ma retour werden gestuurd naar waar ze vandaan kwamen.

Bouwvakker

Die nare dingen horen er nu eenmaal bij, daar doe je niets aan. Maar wat hebben we weer genoten van ons trouwe Gennepse koppel ooievaars. Het stel heeft afgelopen jaar overwinterd (zo noemen

wij dat als ze niet wegtrekken naar het zuiden) en accepteerde meteen het door ons volledig opgeknapte nest.

Zoals jullie hebben kunnen zien is Pa geen echte bouwvakker, hij bouwt niet met takken, maar gooit ermee. En niet op het nest, maar telkens erlangs, tot ergernis van Ma die vaak de takken overnam en wel op de juiste plaats neerlegde.

Vicks blue

Wederom werden er vijf eieren gelegd, waarvan eentje spoorloos verdween: windei, kapot getrapt ei, te dunne eischaal, onder nestmateriaal gekomen??? We weten het gewoon niet, maar er werden tenslotte vier kuikens geboren, waarvan er uiteindelijk twee overbleven. Ze groeiden erg snel en eten deden ze prima, ze hielpen Ma (die vaak moeilijk kon braken) met eten geven. Ze trokken letterlijk de mollen uit de keel van Ma, die erg blij was dat ze eruit waren. Ze stond soms enkele minuten na te slikken, om de keel te verzachten en ja, Vicks Blue had ze net even niet bij de hand.

Bedanken

Tsja en dan zijn de vogels gevlogen, zeggen ze wel eens; zo ook onze jonge ooievaars. Maar ze komen nog regelmatig terug op het nest en daar genieten we nog steeds van. Dit kan echter ook ná het afsluiten van Beleef de Lente op 1 augustus en wel via de gemeente Gennep. Ga hiervoor naar www.gennep.nl/ooievaars en daar vind je straks als BdL gestopt is de link van de webcam.

Dan is het nu wel tijd om iedereen te bedanken en dat is altijd wel poeplink (sorry), want je mag niemand vergeten. Dus als ik toch iemand vergeet, bij deze ook alvast bedankt.

Allereerst de Gemeente Gennep voor hun gastvrijheid voor de ooievaars, maar ook voor de bezoekers, iedereen is van harte welkom in Gennep. Liesbeth, Annie en Barbara van de gemeente Gennep, dank voor jullie support, gastvrijheid en hulp waar nodig.

Dan Vogelbescherming Nederland, die BdL weer tot een walhalla maakte voor alle kijkers. Een grote diversiteit aan vogels waren er te volgen, waar ook dankbaar gebruik van werd gemaakt. Maar in het bijzonder een bedankje aan Mariska en Louis van Vogelbescherming, waar je altijd 24/7 met problemen of vragen, maar ook voor grapjes terecht kon. Zo ook de mensen achter de schermen die ons de prachtige beelden voor schotelden en storings verhielpen.

Maar ook mijn directe (zeg maar) collega's van Stork, Annemieke, Arda, Caroline en Wim waarmee ik samen alle blogs en via de chat jullie van info mochten voorzien, heel erg bedankt. Mijn zus Maria en zwager Richard, die mij elk jaar weer helpen met het nest oplappen en met ringen ondersteunen, thanks lieverds. Onze (nieuwe) clipmaker Jan-Willem, die ons telkens weer van mooie en leuke clips op de hoogte bracht van het wel en wee op het nest. Super gedaan Jan-Willem, bedankt hiervoor.

Trouwe kijkers

Maar laten we eerlijk zijn, wat is BdL zonder publiek?? Ja als ik eerlijk ben, is er dan geen bal aan haha, neem dit niet te letterlijk hé BdL mensen ;-). Maar wat is er leuker dan met elkaar te chatten over wat er gebeurd is en hoe zit dit en hoe zit dat? Als je een tijdje als enige kijker op de chat zit en

niemand reageert, dan ben ik ook zo weg hoor haha. Dus een oprecht bedankje voor alle trouwe kijkers, maar ook aan de stille kijkers (mensen die niet online zijn).

Dan de trouwe kijkers, maar tevens plaatselijke reporters Mihari, Nantlle, Joba, Kroeskarper en Kur, die als het nodig was even ter plekke gingen kijken. Maar ook regelmatig ons op de hoogte hielden waar de ooievaars waren. Hartelijk bedankt allen.

BDL 2018

Ik, mede namens mijn Stork familie haha, vond het weer leuk om te doen, om u allen van weblogs met info en foto's te voorzien. BDL blijft nog even open en zoals ik al eerder zei, zijn de ooievaars na sluiting van BDL nog te bewonderen via de website van de gemeente Gennep (*ga naar www.gennep.nl/ooievaars*)

Dus nogmaals: IEDEREEN Hartelijk bedankt een fijne vakantie allemaal en geniet maar lekker van de ZOMER, van de (bdL) Lente hebben jullie al allemaal genoten als het goed is.

Hopelijk weer tot het volgend BDL seizoen.

terug

